Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

4/2013

Pääkirjoitus

Ville Auvinen
30.8.2013

Kirkossa soikoon sinfonia

Oletko kuunnellut sinfoniaa? Erilaisten soitinten erilaiset äänet ja erilaiset melodiakuviot soivat yhdessä ja sulautuvat harmoniseksi kokonaisuudeksi, joka hivelee korvia ja koskettaa sydäntä. Miten toisenlaista onkaan kakofonia, jossa erilaiset äänet riitelevät keskenään ja saavat aikaan epämiellyttävää ja levottomuutta herättävää meteliä. Sinfonia ja kakofonia – molemmat ovat moniäänisyyttä, mutta kovin erilaista sellaista.

Kirkkomme on moniääninen, ja monet haluavatkin sen olevan juuri sellainen. Itsekin kannatan moniäänistä, nimittäin sinfonista kirkkoa. Ajattelen, että erilaiset herätysliikkeet ovat kirkon rikkaus. Kukin herätysliike korostaa itselleen tärkeitä asioita ja ilmaisee uskoaan ehkä vähän eri tavoin kuin joku toinen. Jokainen seurakunta on omanlaisensa riippuen omasta historiastaan tai sijainnistaan, ja väistämättä jokaisella yksittäisellä kristityllä on oma erityinen äänensä, onhan jokaisen elämänkokemus ja Jumalalta saatu lahjavarustus henkilökohtainen. Erilaiset herätysliikkeet, seurakunnat ja yksittäiset kristityt soivat siis erilaisilla äänillä ja ehkä toisistaan poikkeavaa melodiaa, kuitenkin niin, että lopputuloksena on harmoninen yhteisen uskon tunnustus ja kaikkivaltiaan Jumalan ylistys. Tässä sinfoniassa partituurina, yhteisinä nuotteina, on Raamattuun kirjoitettu Jumalan sana ja ylimpänä johtomelodiana kuuluu Hyvän Paimenen ääni, jota on hyvä seurata. Tervetuloa sinfoninen moniäänisyys!

Pelkään kuitenkin, että kirkkomme tämänhetkinen moniäänisyys on ennemminkin kakofoniaa. Kun suvaitsevaisuuden nimissä kaikenlaiset ajatukset toivotetaan tervetulleiksi rakentamaan yhteistä kirkkoa, onkin seurauksena sovittamattomia ristiriitoja, sillä kaikki äänet eivät yksinkertaisesti sovi yhteen. Jos jokainen soittaa oman mielihalunsa mukaan välittämättä yhteisistä nuoteista, on seurauksena väistämättä meteli. Metelin keskeltä on vaikea ellei mahdoton erottaa Jeesuksen ääntä, ja siksi ihmiset ovat eksyksissä. Hulluinta on, että kaikki muut äänet tuntuvat olevan tervetulleita paitsi se ikivanha ääni, jota Kristuksen kirkko on laulanut alusta asti. Siihen asti suvaitsevaisuus ei riitä.

Onko sinfoninen kirkko utopiaa? Voi olla. Tosin, eihän Jumalalle mikään ole mahdotonta. Kirkon sinfonista uudistusta rukoillessamme ja odottaessamme, saamme muistaa, että oikea kirkko on siellä, missä Jeesuksen omat kokoontuvat yhteen kuulemaan Jumalan sanaa,

polvistumaan Herran pöytään ja rukoilemaan. Siellä toteutuu siunattu ja harmoninen moniäänisyys jo nyt, kun jokainen saa palvella toisia omalla armolahjallaan. Toivoni ja rukoukseni on, että Jeesuksen omat eri herätysliikkeistä ja seurakunnista voisivat entistä paremmin löytää keskinäisen yhteyden ja virittää yhteisen sinfonian Jumalan kunniaksi.

Teol. tri Ville Auvinen

aloitti STI:n pääsihteerinä 16.8.2013. Hänen toimenkuvaansa kuuluu hallintovastuun lisäksi opetus sekä instituutin ulkosuhteiden hoito. Auvisen erikoisala on Uuden testamentin eksegetiikka, Jeesus-tutkimus ja Vanhan ja Uuden testamentin välinen suhde.

Auvinen vihittiin papiksi Oulussa vuonna 1988. Hän toimi kuusi vuotta seurakunnissa ennen siirtymistään Sleyn palvelukseen vuonna 1994. Työ Evankeliumiyhdistyksessä sisälsi muun muassa piirityötä Varsinais-Suomessa sekä nuoriso- ja opiskelijatyötä. Vuosina 2007–2010 hän oli perheineen Sambiassa lähetystyössä. Auvinen koulutti Lusakan evankelisessa raamattukoulussa muun muassa pappeja paikallisen kirkon palvelukseen.

Teologian tohtorin tutkinnon Auvinen suoritti Åbo Akademissa vuonna 2003 Uuden testamentin eksegetiikassa. Hän on kirjoittanut kymmenkunta oppi-, tieto- ja hartauskirjaa. Auvinen on Turun arkkihiippakunnan hiippakuntavaltuuston jäsen sekä kaupunginvaltuutettu kotikaupungissaan Turussa.

Kirjallisuutta:

Maata näkyvissä
nuorten hartauskirja. 1994

Pääsenkö minä taivaaseen?
Kustannus Oy Arkki. 1998

Joh. 3:16, rippikoulukirja ja -materiaali
SLEY-Kirjat Oy. 2000

Pate ja taistelu sydämistä
Aurinko Kustannus. 2001

Jesus´ Teaching on Prayer, väitöskirja,
Åbo Akademis Förlag, 2003

Unohdettu aarre
käännös Boris Salon ruotsinkielisestä alkuteoksesta. Kustannus Oy Arkki. 2007

Armon pisaroita, päivähartauskirja,
Aurinko Kustannus. 2009

Anteeksianto, Perussanoma. 2009

Jeesus, Perussanoma. 2011

Uskon siemeniä, päivähartauskirja
Aurinko Kustannus. 2012

Kristukseen puetut, Sley-Media. 2013

Teologisia artikkeleita:

Psalm 22 in Early Christian Literature
Rewritten Bible Reconsidered. 2008

Miten A.D 30 -tapahtumista voidaan tietää? A.D. 30. 2009

Jeesuksen viimeiset tunnit, A.D. 30. 2009

Ateismin etujoukot kirkossa

Timo Eskola

Kymmenisen vuotta sitten naureskelimme opiskelijoiden kanssa uutisille, joiden mukaan Englannissa oli Anglikaanikirkon sisälle perustettu ateistipappien yhdistys. Asia kuulosti aivan käsittämättömän hölmöltä. Emme naureskele enää. Tämän syksyn alussa omassa kirkossamme on kohistu ”Oulun agnostikkojen” seurakuntailloista.

Oulun seurakunnissa on jokin aika sitten pidetty agnostikkojen eli epäilijöiden iltoja. Niiden aiheet ovat olleet haastavia. ”Jumalaa ei ole.” Tai: ”Ristinkuolema oli turha”. Tarkoitus oli herätellä keskustelua uskomusten luonteesta. Ongelmaksi nousi tällä kertaa se, että agnostikot olivat pastoreita. Iltojen opettajat itse eivät enää uskoneet evankeliumin totuuteen.

Kristinuskoa purkamassa

Englannissa ateistien väitteiden esiintyminen seurakuntatasolla ei ole aivan uutta. Jo radikaalilla 1960-luvulla siellä vaikutti ”ateistipiispa” John Robinson. Hän väitti Nietzscheen vedoten, että Jumala on kuollut. Kirkon ei pitäisi hänen mukaansa julistaa enää Jeesuksen jumaluutta eikä syntien sovitusta.

Myöhemmin joukko brittiläisiä teologeja ja pappeja on seurannut Robinsonin ajatuksia. Löytyypä samankaltaisia väitteitä myös Yhdysvalloista, missä suuntausta alettiin kutsua kristilliseksi ateismiksi. Sanahirviö tarkoittaa jollain epämääräisellä tavalla sitä, että kristillinen kulttuuri hyväksytään, mutta sisältöä ei.

Kuulostaako erikoiselta? Ehkä ensilukemalta, mutta samalla on muistettava, että Raamatun tutkijat olivat esittäneet samoja väitteitä jo vuosikymmeniä aikaisemmin. Robinson ystävineen ei oppinut näkemyksiään ateisteilta. Niin kurjalta kuin se kuulostaakin, he oppivat ne yliopistojen teologisista tiedekunnista.

Teologian opetus kriisissä

Liekö Suomessa käynyt nyt samoin? Ainakin monet kirkon omista haastattelututkimuksista kertovat samaa viestiä. Osa papeista ei enää usko Raamatun opetuksiin. He asettavat kyseenalaiseksi niin synnin kuin sovituksenkin. Jeesus on enää lähimmäisrakkauden esikuva, ei rangaistusta kärsivä Messias.

Tästä näkökulmasta katsoen ei ole yllättävää, että jotkut papeista esiintyvät agnostikkoina. Nyt Oulussa osa heistä on astunut näkemyksineen esiin. Tosin Helsingin alueella vastaavista käsityksistä on kiistelty jo vuosikausien ajan. Papeilla näyttää olevan kova tarve esitellä romuttunutta uskoaan seurakuntalaisille.

Kuitenkin on selvää, että myöskään täällä kotimaassa uskossaan horjuvat papit eivät ole itse kehitelleet kaikkia käsityksiään. Tilanne on sama kuin Englannissa tai Yhdysvalloissa. Kohupastoreiden tietyt opettajat yliopistossa ovat esittäneet vastaavia näkemyksiä jo pitkään. Ongelma on ollut koulutuksessa. Jos joku nuori ottaa saamansa opetuksen todesta, onko hän huono oppilas?

Yliopiston puolelta löytyy nykyään lähes mitä tahansa. Hurjin teologisen tie-

dekunnan opettajan julkaisema kirja sai vuosi sitten otsikon: ”Jumalaa ei ole”. Teologian harrastajat kirjoittavat siis Robinsonin hengessä. Ateistit ja agnostikot ohittavat uskovaiset. Ympyrä sulkeutuu.

Maallistumisen aika

Ongelmalla on myös laajemmat puitteet. Kristinusko häviää vähitellen Euroopasta. Elämme iltaruskon aikaa. Jäsenet etääntyvät kirkoista ja eroavat seurakunnista. Suurten kansankirkkojen aika on ohi. Maallistumisen piirteitä näkyy myös kirkkojen papistossa. Mikäpä tämän muuttaisi.

Mitä uskova seurakunta voi tehdä aikana, jolloin valtamediat nousevat Raamattua vastaan ja kirkon omatkin rivit rakoilevat? Ainoa, mitä se voi tehdä, on itse pitäytyä armon evankeliumiin ja tukea niitä, jotka pitävät elämän sanaa esillä.

Seurakunta on aina elänyt myrskyssä. Ajatelkaa vaikkapa Galatiaa tai Korinttia. Elävässä kirkossa on alusta lähtien ollut sisäinen taistelu evankeliumin puhtauden puolesta. Kun huomaamme tämän taistelun olevan vuosi vuodelta enemmän totta myös Suomessa, meidän on sitä sinnikkäämmin tehtävä työtä Jumalan iankaikkisen valtakunnan hyväksi.

Jumala ei toki ole kuollut. Sen sijaan Häntä tarvitaan vuosi vuodelta yhä enemmän. Ihmisen syntisyys ei ole kadonnut mihinkään. Maailma näyttää päinvastoin entistä hullummalta. Ihmiskunta on vähitellen tuhoamassa itseään ja väkivalta sekä petos vallitsevat kaikkialla. Kyllähän tässä tilanteessa pitäisi puusilmälläkin nähdä, että maailma huutaa sovitusta ja ihmiset tarvitsevat Kristusta. Kirkon ei ole syytä perustaa epäilijöille yhdistyksiä. Vastoin kaikkia langenneen maailman syytöksiä sen tulee rohkeasti julistaa sitä ainoata evankeliumin sanomaa, joka voi auttaa syntisiä.

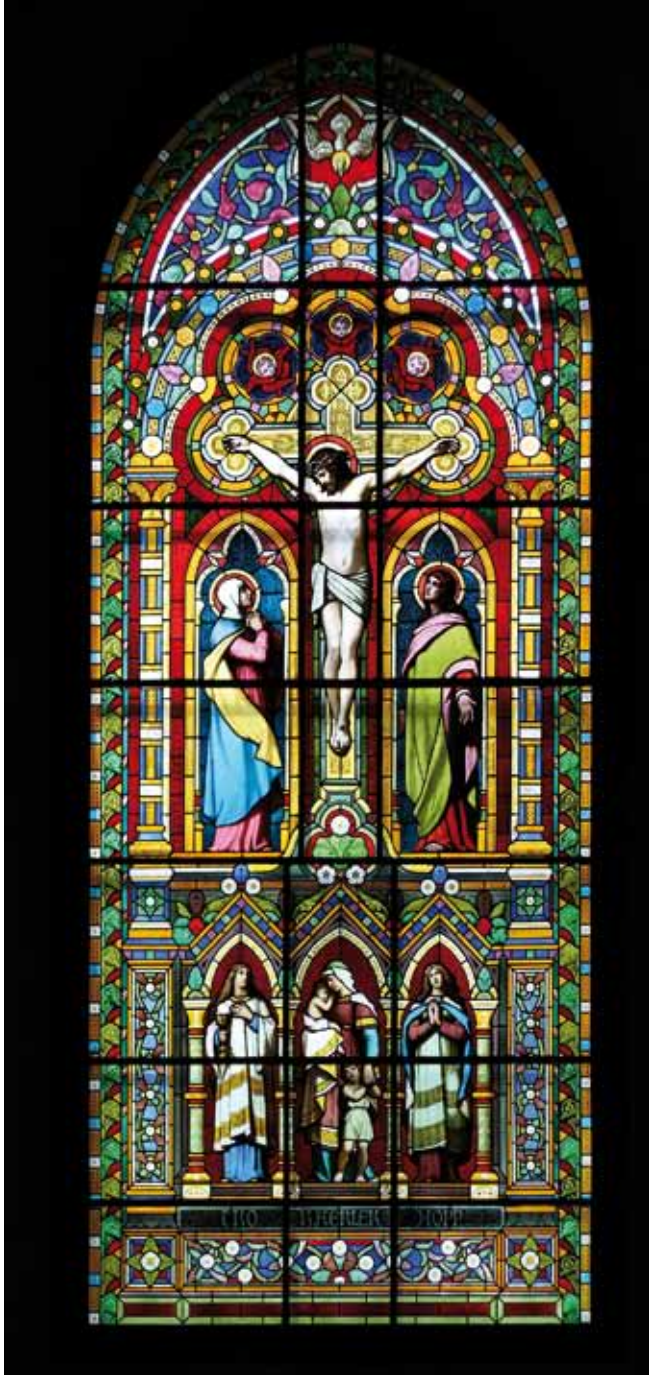

Turun tuomiokirkon lasimaalaus
Kuva: Ville Auvinen

Visiona verkostoitumista ja lähetystä

Teksti Jukka Ahonen, kuva Matti Korhonen/Uusi Tie

Ville Auvinen, 47, on Suomen teologisen instituutin uusi pääsihteeri. Sleyssä lähes kaksi vuosikymmentä töitä tehnyt Auvinen on suunnitellut STI:n toiminnassa painottavansa herätyskristillisten järjestöjen vahvempaa yhteistyöä, lähetystyön esilläpitämistä sekä tiiviimpiä yhteyksiä ulkomaille.

Ville Auvisen vaimo Jaana toimii sairaanhoidon opettajana. Auvisten kolme aikuista lasta ovat korkeakouluopiskelijoita ja neljä lastenlasta 2–6-vuotiaita. Auvinen soittaa alttosaksofonia, pianoa, kitaraa ja huuliharppua, pääasiassa säestäen. Hänellä on myös tapana juosta kerran vuodessa maratoni, mikä auttaa pitämään kuntoa yllä. Politiikassakin Auvinen on ollut mukana. Hän on ollut muun muassa Turun kaupunginvaltuutettu vuosina 2001–2007 sekä vuodesta 2009 eteenpäin ja kristillisdemokraattien ehdokkaana kerran EU-parlamenttivaaleissa ja kahdesti eduskuntavaaleissa.

Ville Auvinen syntyi Turussa tavalliseen suomalaiseen perheeseen. Suvussa on ollut paljon upseereita, mutta usko ja teologia eivät ole kuuluneet suvun perintöön. Lapsena hän unelmoi rumpalin ja kemian professorin ammateista. Ville tuli 16-vuotiaana uskoon, ja lukioiässä hänellä oli jo visio teologian opinnoista ja pappisurasta. Hän opiskeli kotikaupungissaan Turussa Åbo Akademissa.

Opiskelut

Opinnot edistyivät Auvisella nopeaan tahtiin. Hän suoritti muutamia opintoviikkoja jo armeija-aikana, ja maisteriksi hän opiskeli kolmessa vuodessa. Tämä selittyy muun muassa sillä, että hänen opiskeluaikanansa opintolainan ottaminen oli tavallisempaa, ja siksi haluttiin nopeasti työelämään. Hyödyllisimpiin opintoihin kuuluivat eksegetiikka, joka Åbo Akademissa oli parempaa kuin Helsingissä, sekä klassisten kielten opinnot. Raamattu aukenee paremmin, kun sitä on mahdollisuus lukea alkukielillä.

– Jos on vähänkään ajatusta edetä maisterin jälkeen jatko-opintoihin, kannattaa satsata omaan pääaineeseensa jo perusopintovaiheessa, eikä vain yritää päästä kursseista juuri ja juuri läpi. Kun oman alansa on opiskellut hyvin, siitä on hyötyä jatkossa, mutta huono perehtyneisyys puolestaan kostautuu, Auvinen neuvoo.

Sleyssä ja Sambiassa

Auvinen on työskennellyt Sleyssä yhdeksäntoista ja puoli vuotta, ja hän on toiminut muun muassa nuorisopappina, Evankelisten opiskelijoiden pääsihteerinä ja lähetyskoordinaattorina. Hän oli myös lähetystyössä Sambiassa kolme vuotta. Auvinen kertoo kokemuksistaan:

– Afrikassa uskonasiat eivät ole yksityisasioita niin kuin täällä Suomessa, vaan niistä voi puhua avoimesti ja arkisesti. Kirkollinen byrokratia ei ollut tärkeää, vaan elävä yhteys seurakuntaan. Konkreettisemmin tuli koettua myös se, että on olemassa monia erilaisia kristillisiä ryhmiä. Suomessa on helppo ajatella, että luterilainen kirkko on iso, mutta Sambiassa se oli pieni. Esimerkiksi uusapostolinen kirkko ja adventistit ovat luterilaisia suurempia ryhmittymiä.

On yleistä ajatella Afrikkaa kristillisenä maanosana ja sen uskovia uskossaan palavina. Osittain tämä on totta, mutta asioilla on myös toinenkin puoli.

– Monesti afrikkalainen kristillisyys saattaa olla aika pinnallista. Aktiiviseurakuntalaistenkin keskuudessa esimerkiksi avioliiton ulkopuoliset suhteet ovat hyvin yleisiä ja Jumalaan uskomisen rinnalla pelätään esi-isien henkiä ja tarvittaessa turvaudutaan noitatohtoreiden apuun. Mutta kun täältä Suomesta menee sinne, on kai helpompi huomata heidän sokeat pisteensä. Samalla tavalla jos joku afrikkalainen tulisi tänne, hän huomaisi varmasti helpommin meidän sokeat pisteemme, esimerkiksi itsekkyyden. Jos vaikka afrikkalainen lapsi saa lahjaksi karkkipussin, hän haluaa jakaa karkit toisten kanssa, mutta meilläpäin olisi ehkä tyypillisempää pitää karkit itsellä, Auvinen kertoo.

Suunnitelmia STI:n tulevaisuudesta

STI:n pääsihteerinä Auvinen on kiinnostunut verkostoitumisesta niin kotimaassa kuin ulkomailla. Hän toivoisi STI:n tuovan jäsenjärjestöjänsä lähemmäksi toisiaan esimerkiksi yhteisten tapahtumien ja koulutuspäivien kautta. Globaalin verkostoitumiseen voisi kuulua vaikkapa mahdollisuus opiskelijavaihtoon. Pidemmän tähtäimen suunnitelmana on kaavailla STI:n omaa maisteriohjelmaa, jonka voisi suorittaa yhteistyössä jonkun ulkomaisen yliopiston kanssa. Auvisen mielestä ohjelma voisi valmistaa lähetystyöhön lähtemiseen. Yksityiskohtaisempia suunnitelmia tämän ohjelman suhteen ei vielä ole.

Lähetystyö suurten kysymysten edessä

Timo Eskola

Kirkko on monella tavalla myrskyssä. Kun ihmiset pohtivat, miksi kaikki papit eivät enää usko sanomaan, tai miksi monet eroavat vieraantuneina kirkosta, lähetystyön on kuviteltu pysyvän vankasti raiteillaan. Nyt sekin on muutoksen kourissa. Lähetystyötä pidettiin aiemmin evankelisen uskon viimeisenä linnakkeena. Sitä se ei enää ole.

Kirkkojen maailmanneuvoston uusi lähetysasiakirja *Together towards life* on julkaistu vuosi sitten. Asiakirjan suomenkielinen versio *Yhdessä kohti elämää* on valmistumassa näinä aikoina, ja se tulee vaikuttamaan kotimaiseen keskusteluun pitkän aikaa. Tätä keskustelua silmällä pitäen kriittinen teologinen arvio on välttämätön.

Kuka pitäisi voimaannuttaa?

Asiakirja puhuu ensinnäkin yhteiskunnallisista muutoksista ja voimaannuttamisesta. Sen mukaan lähetyksen tulee pyrkiä ihmisen sosiaaliseen vapauttamiseen. Asiakirjan viestinä on prosessiteologia. Sanahirviö tarkoittaa uutta ”luonnollista teologiaa”, eli käsitystä, jonka mukaan Raamattu ei kuulu lähetysteologiaan.

Näkemys tulee filosofiasta ja rakentuu Alfred N. Whiteheadin prosessifilosofian varaan. Hän halusi korostaa hegeliläisittäin kaiken tiedon prosessiluonnetta. Teologian puolelle filosofia siirtyi Chicagon yliopistossa. Pian se otettiin lähetysteologian käyttöön.

Whitehead kannatti kehkeytymisen ja prosessin ajatuksia, joissa olennaista on muutos ja joksikin tuleminen (becoming, process, and evolution). Myös hänen käsityksensä jumaluudesta määräytyy tämän kautta: jumaluus on muuttuvaa ja kehkeytyvää, kuten maailma. Jumaluutta ja maailmaa ei voi erottaa toisistaan.

Prosessiteologian mukaan kirkon työ merkitsee olosuhteiden kyseenalaistamista ja ihmisten voimaannuttamista osallistumaan luovasti ja vastuullisesti elämään ”to participate creatively and responsibly in life”. Tarvitaan osallistumista ja käytäntöä. Keskeisenä piirteenä onkin pyrkimys osallistua historiallisiin prosesseihin yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden (social justice) edistämiseksi.

Näin uskonnosta alkaa tulla politiikkaa. Suuntaus edellyttää alistavien rakenteiden tunnistamista sekä voimaannuttavien ja vapauttavien keinojen löytämistä. Nyt haetaan ihmisten ajallista hyvää.

Taivas kateissa

Prosessiteologia on antanut uudelle missiologialle keskeisen käsitteistön ja avaintermit. Sieltä nousevat sanat prosessi, organismi, muutos, osallistuminen, keskinäinen riippuvuus, voimaannuttaminen, transformaatio ja vapauttaminen. Sekä Luterilaisen maailmanliiton asiakirjat että Kirkkojen maailmanneuvoston uusi lähetysasiakirja käyttävät näitä termejä.

Yhteiskunnallinen oikeudenmukaisuus tavoitetaan dokumentin mukaan siten, että alistetut ihmiset voimaannutetaan ottamaan luovasti osaa yhteiskunnan toimintaan sen arvostettuina jäseninä. Raamattua ei tietenkään tarvita, koska päämääränä on ainoastaan poistaa epäoikeudenmukaisuutta.

Edessämme on jälleen kerran se tilanne, että yksipuolisesti tulkitusta hyvästä tavoitteesta tulee evankeliumin vihollinen. Teologinen ongelma on nimittäin vaikea. Kristillinen kirkko hyväksyy aina tietenkin diakonian. Lähetystyö on tuonut ihmisten elämään hyvää lähes poikkeuksetta, kun ristin sanomaa ja armon evankeliumia on ensin julistettu. Mutta jos tavoitteeksi otetaan pelkkä diakonia, kaikki kuihtuu kokoon.

Sosiaalisten epäkohtien poistaminen ei synnytä seurakuntaa. On syytä kysyä: mitä auttaa ihmisten pelkkä sosiaalinen auttaminen, jos he yhteiskunnallisen vapauden löydettyään kuitenkin kuolemansa jälkeen joutuvat kirkon avustuksella kadotukseen?

Kristuksen asialla

Lähetyksen tavoitteena on auttaa ihmisiä, jotka elävät sidottuina oman elämänsä raadollisuuteen. Se tuo apua ihmisille, jotka elävät Jumalan tuomion alla. Pahuutta ei voi ulkoistaa. Ongelmista ei voi syyttää vain rakenteita tai alistamista. Jumalan sana osuu jokaisen sydämeen.

Lähetyksen avainkohta ja motivaatio mitataan sillä, uskotaanko kadotukseen ja pelastukseen. Auta armias, jos kirkkomme johtajat luopuvat vielä näistäkin. Vastakkainasettelu on tällä hetkellä vahva. Voimaannuttamisen teologia ei nimittäin enää näitä tunne. Siksi tarvitaan selkeä sanoutuminen irti prosessiteologian voimaannuttamiskuvitelmista.

Kirjoitus perustuu Timo Eskolan artikkeliin Iustitian tulevassa numerossa 29, Lähetys globalisoituvassa maailmassa. Kokoelma julkaistaan syksyn kuluessa.
Kuva: Ville Auvinen

Syksyn ohjelmassa tunnustuskirjoja ja Jeesus-tutkimusta

STI:n syksyn avajaisissa uusi pääsihteeri Ville Auvinen luennoi Iloisesti luterilaisesta STI:stä. Avajaisten yhteydessä on myös perinteinen kirjakirpputori, jossa on tarjolla tuhatmäärin teologisia ja hengellisiä kirjaaarteita pikkurahalla. Kirpputorikirjat ovat esillä vielä torstaina 12.8.

Alkusyksyn keskiviikkosarja käsittelee luterilaisia tunnustuskirjoja. Loppulukukauden sarjassa esitellään Jeesus-tutkimusta. Uutuutena on viikoittain kokoontuva retoriikkapiiri Ville Auvisen johdolla. Vuosittain toistuvia sarjoja ovat ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoille tarkoitettu Fuksifoorumi, jossa käsitellään Uuden testamentin tulkinnan perusteita, sekä Vanhan testamentin, arkeologian ja historian aiheita käsitelevä sarja Eksegetiikan vaikeat kysymykset.

Lokakuisessa sielunhoitopajassa on aiheena Mielenterveys ja sielunhoito. Timo Eskola esittelee marraskuussa syksyllä ilmestyvää Heikki Räisäsen hermeneutiikkaa käsittelevää kirjaansa. Syksyn aikana on myös mahdollisuus prepata kreikan taitoja.

TIISTAI

Fuksifoorumi (R II)
klo 12.30–14
17.9.–26.11. (ei 22.10.)
Timo Eskola, dos., Ville Auvinen, TT
Luentoja Uuden testamentin tulkinnan perusteista

KESKIVIIKKO

Eksegetiikan vaikeat kysymykset
Vanha testamentti, arkeologia ja historia (R III)
klo 14–16, 18.9.–27.11. (ei 23.10.)
Timo Eskola, dos., Ville Auvinen, TT

TORSTAI

Retoriikkapiiri (KT)
klo 12.30–14
12.9.–28.11. (ei 24.10.)
Ville Auvinen, TT
"Ei enää huonoja puheita"

HARTAUS JA KAHVIT
STI:ssä maanantaista perjantaihin klo 14

KESKIVIIKKO

Iloisesti luterilainen Tunnetko tunnustuskirjat? (D II)
klo 16–18
18.9. Tunnetko Augsburgin tunnustuksen? Ville Auvinen, TT
25.9. Luterilaisuus tänään Schmalkaldenin opinkohtien valossa Daniel Nummela, TM
2.10. Iso ja Vähä katekismus Aleksi Kuokkanen, TT
9.10. Miksi teesit naulattiin? Uskonpuhdistuksen taustaa Timo Junkkaala, dos.
16.10. Yksimielisyyden ohje Martti Vaahtoranta, TT

Jeesus-tutkimus uudistuu (R II)
klo 16–18
30.10. Jeesus-tutkimuksen uusi eskatologinen paradigma Timo Eskola, dos.
6.11. Jeesus ja lähetys – Galilean mission uudet näköalat Juho Sankamo, TT
13.11. Jeesus, vertausten kertoja Vesa Ollilainen, TT
20.11. Jeesus ja ihmeet Erkki Koskenniemi, dos.
27.11. Risti ja ylösnousemus Ville Auvinen, TT

MUUTA OHJELMAA STI:SSÄ

FUKSIAISET
maanantaina 16.9. klo 18

Kreikan preppauskurssi
lauantaina klo 12–16
21.9., 5.10. ja 19.10.
Matti Liljeqvist, TL
Ilmoittautuminen 16.9. mennessä

Sielunhoitopaja: Mielenterveys ja sielunhoito
torstaina 31.10. klo 16–18
Alustus ja keskustelua
Annukka Häkämies, KT, SHO

Heikki Räisänen – mies myyttien takana
torstaina 14.11. klo 16–18
Timo Eskola luennoi uudesta Räisäsen hermeneutiikkaa käsittelevästä kirjastaan

Opetuksessa toistuvat eri lukukausina seuraavat teologianalat:
R Raamattutieto
D Dogmatiikka
KT Käytännöllinen teologia

Ohjelma toteutetaan yhteistyössä Agricola-opintokeskuksen kanssa.

Tiililä-seura kokoontuu STI:n tiloissa maanantaina 7.10., 4.11. ja 2.12. klo 17–19.
Seura toimii luterilaisen herätyskristillisyyden keskustelufoorumina. Tilaisuudet ovat kaikille avoimia.

Priscilla-aamiainen
naisteologeille torstaina 3.10., 7.11. ja 12.12. klo 9–10

OHJELMAA MUUALLA

Perusta-lehden
Teologiset opintopäivät
Herätys – eilen, tänään, huomenna
2.–4.1.2014
Suomen Raamattuopistossa Ulkomaisena vieraana Johannelundin teologisen korkeakoulun rehtori Tomas Nygren

www.sti.fi

Ai mitä on puujalkateologia?
– teesi, antiteesi ja proteesi

Olethan tukemassa STI:n tärkeää työtä

Kysymys kristillisten järjestöjen talouden kestävyydestä on kuluneen vuoden aikana ollut paljon keskustelun kohteena. Kuten alla olevista käyristä käy ilmi, teologisen instituutin talousluvut kulkevat aika selvästi yhteiskunnan muiden talouskäyrien malliin. Tulot ovat jossain määrin toiminnan normaaleja menoja pienempiä. Kuten kaaviosta selviää, tulopuoli on alkuvuonna hyvä, koska jäsenmaksut sijoittuvat sinne. Syksyllä on kuitenkin usein hieman vaikea saada katetuksi edes välttämättömiä menoja. Sen tähden olemme kiitollisia jokaisesta työn ystävästä, joka pitää teologien kutsumustietoista kouluttamista tärkeänä ja haluaa antaa tälle tukensa. Yhdessä voimme viedä tätä työtä eteenpäin.

STI toimii lähes täysin ystävien tuen varassa. STI:n jäsenjärjestöjen jäsenmaksujen osuus on noin 7,5 % noin 330 000 euron vuosibudjetista. Tänä vuonna on 35 euron tukijäsenmaksun maksanut kesän loppuun mennessä 60 % rekisterissä olevista tukijäsenistä. Opiskelijan tukijäsenmaksu on 10 euroa. Lähetämme syys–lokakuun vaihteessa kirjeen niille, joilta emme ole saaneet tänä vuonna taloudellista tukea. Kulmakiven osoitetarran oikeassa yläkulmassa on oma viite, jota toivomme käytettävän kaikissa tukimaksuissa.

Lämmin kiitos kaikesta tuesta. Muistathan STI:n työtä, opiskelijoita, työntekijöitä ja kaikkia toiminnassa mukana olevia myös rukouksin.

Vuoden 2013 tuotot ja kulut kuukausittain

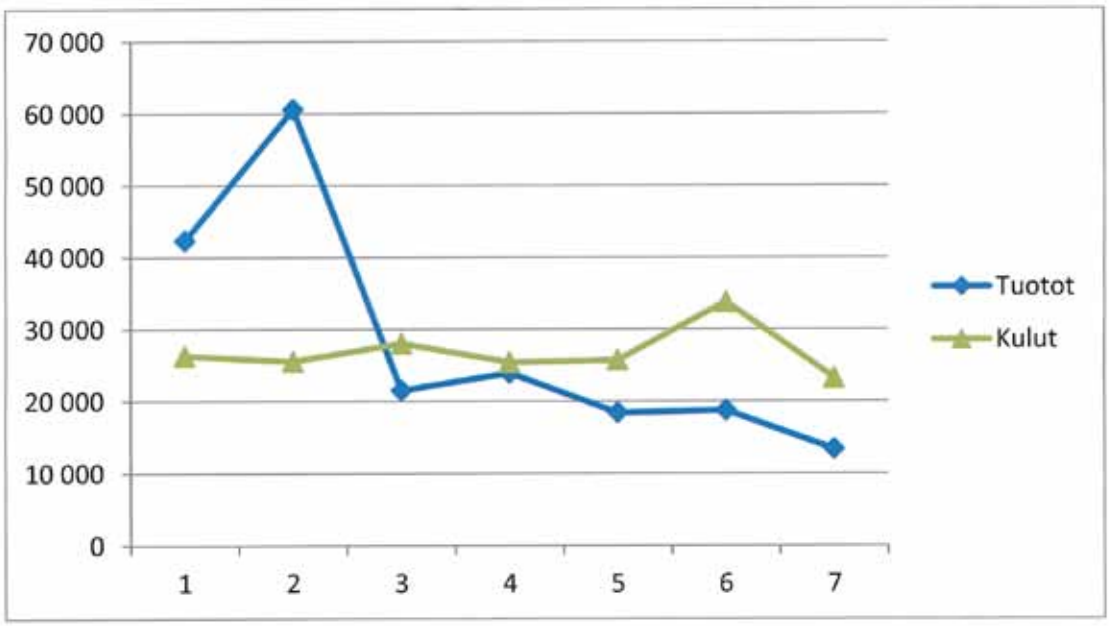

OPISKELIJAN SUUSTA

Hakiessani teologiseen tiedekuntaan sain lukioaikaiselta uskonnonopettajaltani hyvän neuvon: ”Sinun kannattaa käydä Suomen teologisessa instituutissa, kun aloitat opintosi.” Muistan kiittäneeni kohteliaasti vinkistä, vaikka en tarkalleen tiennyt, mitä apua STI:stä olisi tulevalle teologian opiskelijalle.

Opintojen alussa huomasin nopeasti, että teologia on jotain paljon laajempaa ja monipuolisempaa, kuin mitä aluksi kuvittelin. Mitä enemmän luin ja opin, sitä enemmän ihmettelin, mihin ja miten voin tätä kaikkea oppimaani hyödyntää. Mihin minun kannattaisi keskittyä ja panostaa, jos haluan tulevaisuudessa palvella kirkkoa teologina?

Saamani neuvon mukaisesti kävin ensimmäisenä syksynä Suomen teologisessa instituutissa. Löysin paikan, jossa saatoin soveltaa oppimaani niin, ettei teologia jäänyt pelkäksi akateemiseksi tutkimukseksi tai asiatiedoksi. Tämä on auttanut minua näkemään laajemmin sen, mitä teologia on ja miten sitä käytetään kirkon työssä. Yliopiston teologinen koulutus ei voi tarjota kristitylle opiskelijalle mitään erityistä, kristillistä uskoa ja ymmärrystä tukevaa teologiaa, vaan se tutkii kaikkea uskon ja uskontojen ulkopuolelta käsin. Tällainen lähestymistapa voi kyllä avata uusia näkökulmia tutkimukseen, mutta se ei välitä eteenpäin sitä teologiaa, jota kristillinen usko edustaa. Siksi etenkin kirkon virkaan opiskelevalle on tärkeää pitää huolta siitä, että hän oppii myös sellaista teologiaa, jota kristillinen kirkko on alusta asti opettanut ja jonka mukaan se on uskonut. Kirkolle teologia ei nimittäin ole pelkkää tutkimusta. Se on myös elävä ja rikas kieli, jolla kirkko sanoittaa uskonsa ja oppinsa.

Opiskeluvuosien aikana en ole välttynyt haasteilta. Opiskelu vaatii paljon aikaa ja tahtoa, eikä se aina tunnu mielekkäältä. Lisäksi kristittynä teologian opiskelijana kohtaan opetusta, joka herättää hämmennystä ja kritiikkiä. STI on ollut minulle se paikka, josta olen saanut rohkaisua, motivaatiota sekä tietoa, jolla kohdata ja käsitellä näitä opiskelun haasteita. Harvasta neuvosta olen jälkikäteen ollut näin kiitollinen.

Jukka Peranto, teol. yo

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle hartauskirjoituksen.

Vääränkokoiset luukut

Rakentelin nuorisomajaa pari metriä pihatason yläpuolelle katkaistun puun nokkaan vuonna 2000. Luukkuja paikalle laittaessa ne sopivat hyvin – jäi vielä 10 cm tilaakin! Tunnustin – vaikka vaikeaa olikin; minun virheeni! Muita syyllisiä kun oli vaikea tuolloin löytää. Muita ei ollut paikalla. Asia oli korjattava, eli tein uudet luukut oikeilla mitoilla. Miksi kuitenkin elämässä selitämme Jumalan erehtyväiseksi, kun kaikki ei meidän mielestämme osukaan kohdalle? ”Se ja se sana Raamatussa on jo vanhanaikainen. Ihmiset eivät silloin vielä tienneet... jne.” Ja niin olemme menettäneet ainoan varman ja turvallisen pohjan elämästämme. Eli uskaltaisinko sittenkin ottaa todesta, mitä Raamattu sanoo? ”Perustus on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus. Muuta perustusta ei kukaan voi laskea.” (1. Kor. 3:11). Ja tuo Raamatussa ilmoitettu Jumalamme laskema perusta kestää ikuisesti. Siunauksiin ja esirukouksiin suljemme Suomen teologisen instituutin työn tuon perustan opettamisessa.

Kuva: Kirsi Sell

Isän haltuun

Lasse Nikkarikoski
(Suomen Luterilainen
Evankeliumiyhdistys)

KRISTUKSEEN PUETUT

Uuden pääsihteerin Ville Auvisen kirja: *Kristukseen puetut* (63 s. sidottu), nyt tämän lehden tilaajalle tarjoushintaan 16,50 € + postimaksu (normaalihinta 20,40).

KRISTUS VANHASSA TESTAMENTISSA

Ainutlaatuinen uutuuskirja: *Kristus Vanhassa testamentissa*, toimittaneet Matti Väisänen ja Vesa Ollilainen. (558 s. sidottu) 34,90 € + postimaksu.

KIRKON AARTEITA

***Kirkon aarteita*, teologinen suurkirjasto omalle koneellesi. Noin 53000 sivua kristillisen kirjallisuuden aarteita. Loistavat hakuominaisuudet, USB-muistitikulla. 284 €. PC ja Mac-versiot.**

TILAAJAPALVELU@SLEY.FI, PUH 040 700 7707
TURVALLINEN LUTERILAINEN Sley-Media Oy

MAKUPALA

STI:n arkistojen aarteista

Pakene Jeesuksen tykö! Ja älä anna mahdottomuudes estää sinua, eli ettei sinulla ansioo eikä oikeutta armoon ole; sillä armo on armo sentähden, ettäs saat sen ilman ansiota, ja vastoin sitä kuins ansainnut eli mahdollinen olet. Ajattele perään mitäs ansainnut eli mihinkäs mahdollinen olet, ja tiedä että juuri vastoin sitä sinulle tapahtuu, koskas ainoastansa Vapahtajan tykö pakenet.

(Nils Hamnerin: Tien Osottaja Ijankaikkiseen elämään, 1842)

Luther-Divari

Luther-Divari

& Kristillinen kirjakauppa

Mechelininkatu 49, 00250 Helsinki
Koulutie 73, 69700 Veteli
0440 772233
hannu.halonen@concordia.fi
www.concordia.fi

Helsinki: ark 11-17, la 11-15
Veteli: ark 10-17, la 10-14 Soita ensin!

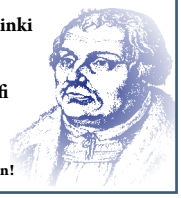

Jokaisen Kulmakiven saajan henkilökohtainen

VIITENUMERO

löytyy takasivun osoitetarran oikeasta yläkulmasta.
Numeroa toivotaan käytettävän kaikissa tukimaksuissa.

VIERAILUT

Ville Auvinen

7.9.	Klaukkala, miestenpäivät
14.–15.9.	Lappeenranta, raamattupäivät
27.–28.9.	Suomen Raamattuopisto, nuorten aikuisten päivät
2.10.	Helsinki, Evankeliset opiskelijat
11.–13.10.	Turku, raamattupäivät
12.10.	Turku, hiippakunnallinen lähetysseminaari
23.10.	Ryttylä, KL:n työntekijäpäivät
27.10	Jyväskylä, leipäsunnuntai
10.11.	Tampere, Luther-kirkko, saarna
14.11.	Espoonlahden kirkko, raamattutunti
15.–17.11.	Turku, Maata näkyvissä -festarit
30.11.	Lempäälä, nuortenilta

Timo Eskola

19.9.	Ryttylä, Kansanlähetyksen teologinen linja
17.10.	Espoonlahden kirkko, raamattutunti
21.10.	Ryttylä, KL:n työntekijäpäivät
26.10.	Helsinki, Kirjamessut
12.11.	Riihimäki, Sley

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite
Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin
09 668 9550

Faksi
09 6689 5555

Sähköpostit
sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu
www.sti.fi

Pankkitilit
Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH
Nordea:
FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät
pääsihteeri Ville Auvinen (044 045 6778)
tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)
sihteeri Kirsi Sell

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9–19

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus. Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja
lähetysjohtaja Mika Tuovinen

Jäsenjärjestöt
Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa. Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa 2020/2013/1760
Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt STI:lle 6.7.2013 luvan koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta 7.6.2013–31.12.2014 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan sekä kirjastopalvelujen ylläpitämiseen.

Lehden taitto Kirsi Sell
Painopaikka Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

IA
Itella Posti Oy
Itella Green
. D022

Sun ristis olkoon ainoa
tienviittaajani matkalla,
ain auvinkona päivällä
ja yöllä kuuna, tähtenä.

Virsi 79:12

Etukansi: Matti Korhonen/Uusi Tie
Takakansi: Ville Auvinen